

skel, der er mellem Beværtnings- og Gæstgiveribevillinger, og det er noget, der gaar igen ved en Mængde af de Spørgsmaal, som vi træffe senere hen i Lovforslaget, og som jeg derfor gerne vilde bidrage mit til, at man klarer sig. Jeg gør i og for sig ikke nogen Indvending imod, at man i det nye Lovforslag har sat de Bestemmelser ind, som jeg indrømmer ogsaa staa i Regeringsforslaget, men jeg bemærker, at naar der er Tale om en almindelig Afholdsbeværtning, gives Bevillingen eller Næringsbeviset, som det egentlig er, uden videre af Politimesteren. Naar ellers den paagældende opfylder Betingelsen for at kunne faa Næringsbevis, faar han det uden videre, man spørger ikke Egnens Befolkning, der foretages ingen Afstemning. Men det er et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt, om ikke Egnens Folk her skulde have den samme Ret til at afgøre, om de ville have et saadant Sted, hvor Egnens Ungdom i Stedet for at være hjemme eller gaa paa Husfidskursus, eller hvad det nu maatte være, kan spille Kort, selv om man er sikker paa, at de ikke drikke Spiritus. Jeg kan i denne Forbindelse nævne det farlige i, at unge Folk, naar de komme et saadant Sted, vide, at de først skulde forlange noget at drikke, og naar de saa komme et andet Sted, saa ere de vante til at drikke, og hver Gang de komme ind, skulde de saa forlange noget at drikke. Det er efter min Mening slet ikke saa heldigt at faa en hel Række af denne Slags Beværtninger rundt om, og det kunne vi faa. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at der selvfølgelig ikke er en eneste, der er saa dum, at han vil søge om Bevilling til at holde Afholdsgæstgiveri — det er Landet, jeg her taler om — hvis ikke de kunne faa Bevilling til at holde Gæstgiveri med stærke Drikke. Hvorfor i Alverden skulde de afskære sig fra at sælge til hvem som helst, der kommer ind af dem, der bo lige ved Siden af Gæstgiveriet? Det gøre de ikke, hvis de ligesaa godt kunne søge en Bevilling, der giver dem Ret til at sælge til alle. Men naar de ikke kunne faa en Bevilling, der tillader Folk at nyde Spiritus, kunne de akkurat lige saa godt tage en Afholdsbeværterbevilling, og saa kunne vi faa en hel stor Række Afholdsbeværtninger, hvad der maaske, naar det

kommer til Stykket, ikke er saa heldigt. Jeg tror, at man har overset dette, idet man har set paa det ønskelige i at komme af med de Gæstgiverier eller Beværtninger, der have Ret til Udskænkning af stærke Drikke, men jeg indrømmer, at det er ikke noget, der kun kan indvendes mod det af Flertallet foreslaaede Forslag, thi det staa ogsaa i det oprindelige Forslag. Det er første Gang, at jeg har haft Lejlighed til at komme dybere ind paa Spørgsmaalet, og jeg har derfor gerne villet benytte denne Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der sikkert her er et Forhold, som det er værd at klare sig og eventuelt at tage Hensyn til ved Sagens videre Gang gennem Rigsdagen.

Naar jeg saa skal tale om Forslagets Enkeltheder, vil jeg først holde mig til de Spørgsmaal, der vedrøre Byerne, og der begynder jeg saa med Gæstgiverierne. Jeg beder Dem altsaa om at se Ordet „Gæstgiveri“ paa Baggrund af, hvad jeg har talt om; der vil altsaa ogsaa for Byernes Vedkommende være Tale om Gæstgiverier med Ret til Udskænkning af Spiritus og om Gæstgiverier uden Ret til Udskænkning af Spiritus. Jeg ser fuldstændig bort fra de Gæstgiverier i Byerne, der kunne faas uden Ret til Udskænkning af Spiritus, de tælle ikke med hverken paa den ene eller den anden Maade, saa de ere i denne Forbindelse uden Interesse, men jeg gør da opmærksom paa, at Flertallet i Ændringsforslag Nr. 1 har søgt at definere Begrebet Gæstgiveri paa en lidt anden Maade, end det er defineret i Regeringsforslaget. Jeg forstaa, at det er med Villie, man har sigtet paa noget bestemt, men det er vist rigtigt udtrykkeligt at understrege det. Det er ikke saaledes, at jeg i og for sig har noget imod den Affattelse, Flertallet har givet Forslaget, men efter Regeringsforslaget var det, som nu kommer til at hedde Gæstgiveri, et Sted, hvor man for Betaling kunde tage Gæster under Tag for Natten og paa Landet tillige tage Gæster under Tag for kortere Ophold. Med andre Ord, Gæstgiverierne i Købstæderne havde kun Lov til at beværte Gæster, hvis de boede der om Natten. Jeg forstaa, at det er det, man har været ængstelig for at fastholde, og man har derfor brugt den Definition, der nu findes konsekvent gennemført i Lovforslaget, at disse Gæstgiverier have Lov til at beværte